

Sygn. akt VI K 667/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2018r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VI Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Izabela Hantz – Nowak

Protokolant: prakt. sąd. Zuzanna Kasperska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Wilda ----

po rozpoznaniu dnia 10.10.2018 r.

sprawy **S. L.** s. A. i D. zd. W., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 marca 2018r. w L., na drodze publicznej prowadził pojazd marki V. (...) nr rej. (...) nie stosując się do orzeczenia Sądu Rejonowego w Słubicach II Wydział Karny z dnia 31.10.17r. sygn. akt II K 462/17 i Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp IV Wydział Karny Odwoławczy z dnia 16.02.18r. sygn. akt IV Ka 703/17 dotyczącym zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat

tj. o przestępstwo z art. 244 kk

I. Oskarżonego S. L. uznaje za winnego popełnienia w sposób opisany wyżej przestępstwa z art. 244 kk i za to na podstawie art. 244 kk wymierza oskarżonemu karę 3 (trzy) miesięcy pozbawienia wolności

II. Na podstawie art. 42 § 1a pkt 2 kk i art. 43 § 1 kk orzeka zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat.

III. Na podstawie art. 627 kpk i art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 70 zł i opłatę 60 zł.

/-/ SSR I. Hantz – Nowak

UZASADNIENIE

W dniu 18 marca 2018r. służbę pełnił funkcjonariusz M. S. (1) i M. O.. Około godziny 12:15 na ul. (...) w L. zauważyli pojazd z pękniętą przednią szybą. Na ulicy (...) zatrzymali w/w pojazd do kontroli. Był to samochód marki V. (...) o nr rej. (...), a kierującym okazał się S. L.. Po sprawdzeniu w bazie danych okazało się, że oskarżony S. L. ma cofnięte uprawnienia do kierowania oraz zakaz prowadzenia pojazdów na okres 3 lat orzeczony przez Sąd Rejonowy w Słubicach z dnia 31.10.17r. II K 462/17 i SO w Gorzowie Wlkp z dnia 16.02.18r. (k. 7-8). Oskarżony twierdził, że sprawa jest jeszcze w toku i nie było prawomocnego wyroku.

Oskarżony S. L. ma 32 lata, wykształcenie średnie, z zawodu jest mechanikiem pojazdów samochodowych, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, pracuje jako instalator, ma umowę o pracę, był karany pięciokrotnie za przestępstwa z art. 159 kk, art. 180a kk, art. 291 § 2 k, 270 § 1 kk, art. 178a § 1 kk – karta karna k. 36-38.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- częściowo wyjaśnień oskarżonego (k. 42-42v, 16-17),
- zeznań świadka M. S. (1) (k. 23-24 w zw. z k. 42v),
- dokumentów w postaci: pisma (k. 3,4), odpisu wyroku (k. 6-9), karty karnej (k. 11-12, 36-38).

Oskarżony w zasadzie przyznał się do zarzucanego mu przestępstwa i wyjaśnił, że został złapany w marcu, a wyrok zapadł w lutym i nie wiedział czy jest on już prawomocny. Myślał, że jeździ tylko bez dokumentu i dostanie najwyżej mandat 50 zł, prawo jazdy jest mu niezbędne do zarabiania pieniędzy. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie dotyczącym tego, że poruszał się samochodem i został zatrzymany do kontroli, gdyż nie budzą one wątpliwości w świetle pozostałego materiału dowodowego, w szczególności w postaci zeznań świadka M. S. oraz dokumentów. Sąd nie dał wiary temu, że oskarżony nie zdawał sobie sprawy z tego, że wyrok jest już prawomocny. Zdaniem Sądu, skoro wyrok zapadł w lutym, a zdarzenie miało miejsce około miesiąca później to oskarżony powinien dowiedzieć się jakie orzeczenie zapadło, nie czyniąc tego podjął ryzyko i został zatrzymany przez policję. O terminach posiedzeń strony są przecież zawiadamiane a Sąd nie doręcza informacji, że wyrok jest już prawomocny. Stąd, trudno przyjąć, że oskarżony nie miał świadomości o tym, że orzeczony zakaz już obowiązuje.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. S. i dokumentom wskazanym w ustaleniach stanu faktycznego, gdyż były one przekonujące, zgodne z materiałem dowodowym, a treść i autentyczność dokumentów nie była kwestionowana przez strony, a Sąd nie znalazł podstaw by uczynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, oskarżony zachowaniem swym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 244 kk.

W dniu 18 marca 2018r. w L. na drodze publicznej prowadził pojazd marki V. (...) nr rej. (...) nie stosując się do orzeczenia Sądu Rejonowego w Słubicach II Wydział Karny z dnia 31.10.17r. sygn. akt II K 462/17 i Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp IV Wydział Karny Odwoławczy z dnia 16.02.18r. sygn. akt IV Ka 703/17 dotyczącym zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat tj. dopuścił się przestępstwa z art. 244 kk.

W ocenie Sądu, wina i sprawstwo oskarżonego wynika w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości z zeznań świadka M. S., wyjaśnień samego oskarżonego oraz ze zgromadzonych dokumentów. Oskarżony wiedząc o orzeczonym wobec niego zakazie prowadzenia pojazdów zdecydował się mimo to na prowadzenie samochodu po drodze publicznej, czym naruszył zakaz 3 lat orzeczony w sprawie II K 462/17.

Oskarżony działał umyślnie, wiedział, że zabronione jest naruszanie orzeczonego przez Sąd zakazu prowadzenia pojazdów.

Bezprawność zachowania oskarżonego w świetle poczynionych wyżej rozważań nie budzi wątpliwości. W ocenie Sądu, nie sposób także kwestionować wyższego niż znikomy stopnia społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił. Oskarżony naruszył podstawową zasadę porządku prawnego nakazującą respektować prawomocne wyroki Sądu, naruszył określony tam zakaz prowadzenia pojazdów.

Przypisane oskarżonemu przestępstwo zagrożone jest karą pozbawienia wolności do lat 5.

W ocenie Sądu, wymierzona oskarżonemu kara 3 m-cy pozbawienia wolności uwzględnia stopień jego winy, społeczną szkodliwość czynu, którego się dopuścił a także cele zapobiegawcze i wychowawcze orzeczonej wobec niego sankcji. Przyczynia się także do kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jako okoliczność łagodzącą potraktować należało przyznanie się do winy. Jako okoliczności obciążające Sąd potraktował wcześniejszą karalność oskarżonego. W ocenie Sądu, wymierzona kara pozbawienia wolności w dolnych granicach przewidzianych przez ustawodawcę spełni stawiane przed nią cele. Oskarżony był karany na karę pozbawienia wolności a więc nie jest możliwe zastosowanie dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu, natomiast również nie wystarczające byłoby orzeczenie kary łagodniejszej w postaci ograniczenia wolności z uwagi na

to, że oskarżony był wcześniej karany na kary różnego rodzaju i mimo to nie wdrożył się do przestrzegania porządku prawnego. Z tych względów mając na uwadze cele kary zarówno te indywidualne, jak i generalne oraz okoliczności łagodzące i obciążające Sąd uznał, że zasadnym będzie orzeczenie kary pozbawienia wolności.

W pkt II wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 42 § 1 a pkt 2 kk zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Sąd zobligowany był do orzeczenia wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Uwzględniwszy stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił, czas obowiązywania zakazu względem wszelkich pojazdów mechanicznych wyznaczył na 2 lata. Sąd uznał, że wymierzenie zakazu na wskazany okres będzie wystarczający do wdrożenia oskarżonego do przestrzegania przepisów prawa, w tym podstawowych zasad ruchu drogowego.

W punkcie III wyroku, na zasadzie w art. 627 k.p.k. i na podstawie art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. z dnia 8 sierpnia 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223) Sąd zasądził od oskarżonego koszty postępowania i opłatę, uznając brak podstaw do zwolnienia.

/-/ SSR I. Hantz - Nowak